

METRO 2005.10.27.

Véleményem szerint - Szentgyörgyi Zsuzsa villamosmérnök, a Magyar Mérnök Akadémia tagja

A tudomány a művészet fivére

Szeretek a vízparton üldögélni, órákig tudom élvezni a víz mindig megújuló játékát. Gyönyörű látvány, még viharosan is megnyugtató, örök és mégis folyton változó. Vonzódunk az áramlásokhoz, mert ezekben élünk, kívül és belül egyaránt. Áramlik körülöttünk a levegő, a simogató szellőtől a pusztító viharokig. Áramlik ereinkben a vér, tüdőnkben az életető levegő. Áramlás az autók közlekedése is. Áramlási viszonyokat mér, vizsgál az akusztikus szakember, amikor hangzásokat tervez. Mindez két kiállítás kapcsán jutott eszembe. Az egyiket tavaly rendezték, a leszármazottját néhány napja. Áramlások a címe mindkettőnek, és -- nyilván nem véletlenül -- a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Áramlástan Tanszéke kezdeményezte a létrehozásukat. Remek gondolat, hogy egykori alma materem díszes, szép aulájában rendszeresen helyet ad művészeti kiállításoknak. Tavaly 43 kiváló festő, szobrász alkotásait mutatták be, akiket az áramlások -- a szép sima, egyenletes áramok, vagy éppen a vad, zavaros örvények -- ihlettek meg. A kiállítás kezdeményezője-ösztönzőjeként a tanszék vezetője, Lajos Tamás professzor tisztelgett ezzel egykori mestere, a korán eltávozott tudós emléke előtt.

A mostani, kisebb bemutató helyszíne is megragadó. A fővárosunk egyik lerobbant, elhanyagolt utcájában fénylő Spinoza kávéház igazi kulturális központ lett alig néhány év alatt. Itt látható a válogatás a tavalyi kiállításból. Voltaképpen azért érdekes, mert német professzorok is átvették tőlünk az ötletet. Novemberi magdeburgi találkozójukon helyi művészek alkotásaival együtt tíz magyar alkotó képét is bemutatják majd „Az áramlások bővölete” címmel. Megkapó a tíz festmény, némelyikük valóban izgalmas mű, bár be kell vallanom, engem talán mégis két versenyen kívül szereplő, mert nem részei a külföldi bemutatónak -- ábrázolás ragadott meg leginkább. Szép, harmonikus színvilágú, mozgalmas ábrázolás ez a két kép. Csakhogy nem művészek ihletének leképezései, hanem szerkezetek áramlástan számítógépes szimulációi, a tanszék fiatal munkatársai által végzett kutatómunka részletei.

Műszaki tudományok és művészetek sok helyen érintkeznek, bár valljuk be, a vonzalmak igencsak egyirányúak. A mérnökök többsége elkötelezett zenebarát, múzeumlátogató, könyvolvasó. Fordítva inkább a fura különcök közé sorolható az a bölcsész vagy művész, aki vonzódik a természettudományok és a technika szépséges világához. Ma többnyire sikk dicsekedni azzal, hogy mennyire utálta az illető már az iskolában is a matematikát meg a fizikát. Holott a reneszánsz korában még egységben élt a két kultúra. Leonardo da Vinci, gyönyörű festmények és rajzok alkotója egyúttal zseniális hadmérnök is volt, a repülés úttörője, anatómus és optikus, amellet festékekkel kísérletező kémikus. Michelangelo, a szobrászat földi istene festőnek is nagyszerű, szonettek költője, de kiváló építésznek is bizonyult. Reménykedjünk, hogy korunkban, amikor a technika mindennapjaink elválaszthatatlan része lett, a szakadék szűkülni fog. Mindenesetre a kétfelé szakadt kultúra közötti hídverésnek meggyőző törekvéseit mutatja a budapesti Műegyetem. Egyebek között az eszmék és ismeretek, a szépség és a tudás egymás felé áramoltatásával is.